

சமயம் விண்ணில் விரைந்து செல்லும் இந்த நீ லவண்ணக் கோளும் வளியில் கவிந்து கிடக்கும் தனிமையும், வறும்மையும் ஒருவித அச்சத்தினையும், இந்தப் புவலகில் வசிக்கும் ஜீ வராசிகள் பால் ஒருவித பரிவினையும் ஏற்படுத்தின. வளியின்பு ஆயிரக்கணக்கான மலைகள் வகேத்தில் விரயுமிந்தக் கோளின் வகேத்தினையும் உணர் முடியவில்லை. இதற்கு வளியே விரிந்து, கவிந்து கிடக்கும் வறும்மையும், தனிமையும் உணர் முடியவில்லை. உள்ளே நாடும், மதம், மொழி, இனம், சாதி.. என்று எத்தனை வேறுபாடுகள். கூத்து வட்டுகள். இந்தக் கோளும், இங்கு வாழும் உயிரினங்களும் எவ்வளவு கொடிய தனிமை சமீபந்த வறும்மைகள் வாழ்கின்றார்கள்? அதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்களா?

'டொராண்டோ'வில் வசிக்கும் இலட்சக்கணக்கான ஈழத்துத் தமிழ் அகதிகளில் கசேவனுமொருவன். 1983 இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து மறைகு நோக்கிப் படையெடுத்தவர்களிலொருவன். வயது நாற்பத்தை எட்டிக்கொண்டிருந்தது. ஓரிரு நரகங்களே தனெட்டன. ஆனால் வலுவான உறுதியான உடல். இன்னும் திரும்பும் செய்துகொள்ளாத தனிக்கட்டை. பிரம்ச்சாரி. அவனது பதினம வயதில் அனைவரும் வரவது போல் அவனும் ஒரு பெண்மலே ஈர்ப்பு வரத்தான் செய்தது. வந்த வகேத்திலேயே அது பறந்தோடி விட்டது. அதன் பிறகு நாட்டும் சமீபல் அவனை உலகின் பல்வேறு திக்குகளிலும் தடுக்கியெறிந்து பந்தாடியதில் பொழுது சென்றதே திரியவில்லை. எவ்வளவு விரைவாகக் காலம் ஓடிவிட்டது என்று பிரமித்தபோது காதோரம் நரகத்தே தொடங்கி விட்டிருந்தது. வயதும் நாற்பத்தை எட்டியிருந்தது. திரும்பும் செய்யும் ஆசையே போய் விட்டது.

அபார்ட்மென்ட் வாசற் கதவதைத் திறந்து யாரோ வரும் ஓசைகள் கேட்டன. எழுந்து சென்று பார்த்தான். அவனது 'ரீம்மெட்' 'டெட்லா'. எதியோப்பிய நாட்டினசைச் சேர்ந்தவன். வந்தவனின் முகம் சிறிது வாடிக் கிடந்ததுபோல் பட்டது. எதற்காக இவன் வாடிக் கிடக்கின்றான். வந்தவன் கட்டத்திலிருந்த சோபாவின் மலே பொத்தென்று விழுந்தான். சிறிது நேரம் அமையாக, கண்களையெட்டியபடி கிடந்தான்.

"ஹாய் டெட்லா, இன்றைக்கு இமிகிரேஷன் அலுவலாய்ப் போனாயே. என்ன நடந்தது? அது பற்றிச் சிறிது கற்று."

ஆங்கிலத்தில் அவர்களும் கிடையிலான உரையாடல் ஆரம்பமானது. இதற்கு டெட்லா பின்வருமாறு பதிலிறுத்தான்: "என்னபற்றி யாரும் எதற்கும் கவலைப் படத்தவேயில்லை. சரி விசயத்திற்கு வருவோம். இன்று நான் யார் முகத்தில் விழித்தனே திரியவில்லை. 'பாவி போன இடமலே லாம் பள்ளமும் திட்டிதான்'.

கசேவனும் கூசு சிறிது வியப்பாகவிரும்புது. போகும் போது எவ்வளவு உற்சாகத்துடன் சென்றான். என்ன நடந்தது. அவனது மனவியும், இருகும்புந்தகையும் கனெயாவில் அகதிகளாகத் தங்கியிருந்தார்கள். அவர்களை அவன் ஸ்பான்சரிப்பணியிருந்தான். மத்தவனும் வயது பன்னிரண்டதைத் தாண்டி விட்டிருந்தது. சிறுவயதிலிருந்தே அவனது செல்லக் கூட்டி. அடுத்தவன் பையன். வயது ஆறுதான் ஆகின்றது. அவன் பிறந்த சமயம், அவனை ஒரு மாதக் கும்புந்தயாகத் தாயுடன் விட்டு விட்டு டெட்லா மறைகு நோக்கி அகதியாகப் பயணித்திருந்தான். அதன் பிறகு எத்தனை வருடங்கள் சென்று விட்டன. அவனது கூடும் பத்தவரும் கனெயாவில் வந்து

தங்கவணை பியறேபட்டு விட்டது. அவன் ஸ்பான்சர் பண்ணியபோது ஒரு சிக்கல். அவர்களது பிறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரம் இல்லாத நிலையில் அவர்கள் அவனது குழந்தைகளின்று உறுதி செய்ய வேண்டும். அதற்கு இன்னுமொரு வழியிருந்தது. அவர்களது பிள்ளையும அவனுடையதும் ஒத்திருந்தால் போதுமானது. அதற்கான, மரபணுச் சோதனைகளைக் கான பதில்தான் இன்று வந்திருந்தது.

கசேவன் கட்டென் : "என்ன டெட்லா பிள்ளை ஏரிசல்ட் வந்தாச்சுதா?"

டெட்லா மிகவும் தளர்ச்சியுடன், சோர்வுடன் பதிலளித்தான் : "இன்றைக்கு வந்திருந்தது"

கசேவன் : "அப்படியென்றால் இன்றோடு உன் கவலை போய்விட்டதென்று சொல். பின் ஏன் ஏதையோ பறிகொடுத்த மாதிரியிருக்கிறாய்?"

இதற்கு டெட்லா பின் வருமாறு கபறினான் : "பிரச்சினையே அங்குதான். யாரையுமே நம்ப முடியவில்லை. நான் யாருக்கு என்ன கட்டுதல் செய்தனே? எனக்களை இந்த மாதிரியெல்லாம் நடக்கிறது?"

கசேவனுக்கு உண்மையிலேயே ஒன்றும் புரியவில்லைதான். பிள்ளை டெட்லா பின் நல்லதுதான். சிறிது குழப்பத்துடன் டெட்லாவை நோக்கினான். டெட்லா மெதுவாகத் தொடர்ந்தான் : "அந்தக் குழந்தைகளின் ஒரு குழந்தையின் பிள்ளை ஏரிசல்ட் வந்தது." "

'என்ன!'

டெட்லா தொடர்ந்தான் : "எனது மடித்த குழந்தையின் பிள்ளை ஏரிசல்ட் வந்தது." "

கசேவனுக்கு உண்மையிலேயே உண்மையிலேயே வியப்பாகவிரும்புந்தது. டெட்லாவின் மீது இனம் புரியாததொரு பரிவு கலந்த உணர்வு எழுந்தது. டெட்லாவுக்கு மடித்தவளென்றால் உயிர். எந்த நேரமும் அவளைப் பற்றியே கபறிக் கொண்டு இருப்பான். அப்படியென்றால் எப்படியிது சாத்தியம்? எவ்விதம் இதனை இவன் தாங்கிக் கொள்ளப் போகின்றான்?

எத்தனை வருடங்களாக அவன் தன் குடும்பத்தவரை அழகைக் கவண்குமென்று கனவாகக் கண்டுகொண்டு இருந்தான்? அகதிக் கோரிக்கையில் சிறிது காலம் கழிந்தது. பின் 'லாண்ட் பிப்பர்' கிடத்தை ஸ்பான்சர் பண்ணுவதற்கு மலேயம் சில காலம் சின்றது. எத்தனை கனவாகுடன் வாழ்ந்திருந்தான். எதிர்காலக் கனவர்கள், திட்டங்களெல்லாம் எவ்விதம் சிதறந்து போயின. இவ்விதமான நேரங்களில் சிறிது ஆறுதலாக மனதை வதை திருப்பது அவசியம். கசேவன் கபறினான் : "டெட்லா, வீணாக மனசை வருத்திக் கொள்ளாதே. நடப்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்போம்."

இவ்விதம் கபறியவன் உள்ளே சின்றது 'தெகிளாவும்' 'மார்கரிட்டாவும்' இரு கிளாஸ்களில் கலந்துகொண்டு வந்தான். அவனுக்கு 'தெகிளா'வை அறிமுகப்படுத்துதல் டெட்லாதான். டெட்லாவுக்கு மிகவும் பிடித்தமான மதுபானம் 'தெகிளா'. கசேவன் இரு கதிரைகளை பல்கணிக் குக் கொண்டு வந்தான். அவற்றில் அமர்ந்தபடியே தெகிளாவைச் சுவைக்கத் தொடங்கினார். சிறிது நேரம் அமர்த்தியாக மதுவருந்தினார். மதுவில் நிலவிய

அமர்த்தியினடை டடெட்லாதான கலதை தான : "ஓரு விதத்தில் நீ கொடுத்து வதை தவன் தான "

கசேவன் : "ஏனப் பபிக் கஃறுகிறாய்? எந்தவிதத்தில் நான் கொடுத்துவதை தவன்றெு கஃறுகின்றாய்?"

டடெட்லா : "உனக் கனென் குடும் பமா? கவலயை? என்னபைப் பார். நான் என்ன கடுதல் யாருக் குச் சயெ தனே. எனக் கனே இப் பபியலெ லாம் நடக்கிறதது? என மனவையினை நினதை தால் என்னால் நம் பவவே முடியவில் லை. அவள் இப் பபிச் சயெ வாளென்று நான் கனவில் கஃட நினதை ததில் லை. அப் பபியனெ றால் நான் அங்கு வாழ்ந் திருந்த அந்தக் காலத் திலயே அவள் எனக் குத் துரோகமிழதை திருக்கிறாளா? அடக் கடவுளே! யாரை நம் புவது? யாரை நம் பாமலிருப் பது? "

இவ் விதம் கஃறியவன் சிறிதுநரேம் மனெனமாகவிருந்தான. பின் தடெடர்ந்தான : "என் குழந்தையை நினதை தால் தான கவலயையிருக்கு. அவளென்ன பாவம் சயெ தாள? குழந்தையிலிருந்து என் தளோளிலும், மார்பிலும் ப்டோட்டு வளர்ந்த குழந்தையல்லவா அவள். எப் பபி தாங் கப் ப்டோகிறாள் ?

அச்சமயம் கசேவன் இவ் விதமாகத் தனக் குள் எண்ணினான் : 'ஓரு விதத்தில் அவன் கஃறுவதும் சரிதான். நான் என் வாழ்க்கையை என்னிஷ்டப் பபியே அமர்த்துக் கொள் வனே. என்னாலவ் விதம் குடும் பம், பாசம், கடமையென்று உயிர் வாழ முடியும்?'. அச்சமயத்தில் டடெட்லாவின் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஓருகணம் நினதை தான. அவனது அன்றைய நிலை வரூத் தத ததைத் தந்தது. அந்த மஃதத் பனெ குழந்தையின் மீ து எவ வளவூ பாசத் தகைக் கொட்டியிருக்கிறான் அவன். அந்தக் குழந்தையை இழந்து இவனால் வாழ் முடியுமா? எப் பபி முடியும்?' இவ் விதமாக எண்ணங் கள் எழுந்ததோடி மறந்தன.

2.

கடோடதை தன் முடிவினை நரூங்கிக் கொண்டிருந்த நரேம். மலெல்லிய குளிர் படர்ந்திருந்த நள ளிரவூ, நள ளிரவூ வானில் நகரத்தூ ஒளியினயையும் மீ றி ஆங் காங்கே ஓரிரூ சூடரக் கனனிகள் கண் சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தாரக் கள். அவரக் களூக் கிடயையில் கிரகமொன்று முறதை துப் பாரத் தபடியிருந்தது. அதே நரேம் அந்த நள ளிரவில் பல கணியில் நண் பரக் களிரூவரூம் தக் கிளாவின் கணகணப் பில் உரயையாடிக் கொண்டிருந்தாரக் கள். கசேவனுக் கு டடெட்லாவின் கதை சிறிது அதிரச் சியதை தந்திருந்தது. டடெட்லாவூக் கோ இரூப் பவே றெுப் பாகிக் கொண்டிருந்தது. அதை மறக் க அவன் அன்று மிகவூம் அதிகமாகவே குடித் திருந்தான. அந்த நள ளிரவில் நரேம் ப்டோவதே தரெியாமல் உரயையாடுவதும், இடகைக் கிடயையே அமர்த்தியிலாழ் வதுமாகவிருந்தாரக் கள். இவ் விதமான சமயங் களில் மனந் திறந்து உரயையாடுவது நல் லதொரு மரூந் தினெக் கசேவன் தனக் குள் ளாகவே எண்ணினான்.

அதன் விளைவாக அவன் டடெட்லாவின் உரையாடலை ஊக்குவித்தபடியிருந்தான் . இவ் விதம் டடெட்லா தன் மனதிலுள்ளவற்றைக் கொட்டுவது அவனது மன அழுத்தத்தை வகைவகைக் குறைக்காமலென்று கருதினான் அவன் . அதே சமயம் அவனது மனதில் வேறொருவகையான எண்ணமும் ஓடிக்கொண்டிருந்தது . 'எதற்காக இந்த இருப்பு இவ் விதமிருக்கிறது? மாணுடரின் குணங்கள் ஏனிவ் விதம் குற்றங்களைப் பூரியும் வகையில் இயங்குகின்றன? எதற்காக டடெட்லாவின் மனவி இவ் விதம் நடந்து கொண்டாள்? இவ் விதமாக எண்ணிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் அவனுக்கோர் எண்ணமுதித்தது . அந்த எண்ணத்துடன் அவன் டடெட்லாவிடம் கஹினான் :

"டடெட்லா, வீணாக மனதகைக் குழப்பிக்கொள்ளாதே . எனக்கென்ன தோன்றுகின்றதென்றால் .." என்று கஹிவிட்டுத் தன் உரையாடலினை நிறுத்திவிட்டு டடெட்லாவை நோக்கினான் . அதற்கு டடெட்லா "கசேசு, என்ன சொல்ல வருகிறாய்?"

கசேவன் : "இந்த டி.என் .ஏ சோதனை நிறுத்துக்கு நிறு சரியானது என்று கஹுவதற்கில்லை . மில்லியன்களிலொன்று பிழைக்கலாம் . சாதாரணமுண்டென்று படித்திருக்கிறேன் . ஞாபகத்திலிருக்கிறது . இந்தச் சோதனை தவறாகவிரும்புபதற்குப் பல காரணங்களிருக்கக்கூடும் ."

டடெட்லா இன்னுமொரு மிடறதைத் தள்ளிவிட்டுக் கசேவன் கஹுவதையே கேட்டுக்கொண்டிருந்தான் .

கசேவன் தொடர்ந்தான் : "எதற்கும் அவசரப்பட்டு முடிவுக்கு வந்துவிடாதே . இன்னுமொரு முறை சோதனை செய்து பார்க்கலாம் . அதிலும் இதே முடிவான வந்தால் பிறகு இதுபற்றிச் சிந்திக்கலாம் ."

இவ் விதம் கசேவன் கஹியதும் , அவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டும் , தனக்குள் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்த டடெட்லா ஒரு முடிவுக்கு வந்தவன்போல் தோன்றினான் . ஒருவிதமான தெளிவு குழம்பிக்கிடந்த மனதில் பரவியதுபோலுணர்ந்தான் . மனம் குழம்பிக்கிடக்கும் சமயங்களில் சிறிது அமைதியாகவிரும்புபதும் , அவசரப்படாமல் குழப்பத்துக்குக் காரணமான விடயத்தைப் பற்றி எண்ணுவதும் , அதுபற்றி உரையாடும் நல்ல விடயங்களினைப் பதடை டடெட்லா அச்சமயத்திலுணர்ந்தான் . அதற்காக அவனது மனதிலுள்ள கசேவனுக்கு நன்றி கஹினான் . அத்துடன் அவனுடனான உரையாடலினையும் தொடர்ந்தான் :

"கசேசு, நானொரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன் . உடனடியாக நான் கென்யாவாக்குப் போகப் போகின்றேன் . நான் எப்பொழுது திரும்பி வருவனென்பது எனக்குத் தெரியாது . நீ வேண்டாமானால் உனக்கு யாராவது அபார்ட்மென்டைப் பகிர்ந்துகொள்ளக் கிடதை தால் ஏற்றுக்கொள் . என்னபற்றிக் கவலைப்படாதே ."

கசேவன் : "எப்ப போகப் போவதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறாய்?"

டடெட்லா : "இன்டர்நெட்டிலை இந்த இரவிலையே பிரயாண முகவரொருவரிடத்தில் பதிவு செய்யப்போகின்றேன் . எல்லாம் சரியாக அமைந்தால் நாளகைக் கேக்டுப் பறக்கலாம் . நான் உடனடியாகப் போவதே சரியென்று படுகிறது ."

கசேவன் : "டடெட்லா, ஏதாவது அவசரப்பட்டு முடிவொன்றும் எடுத்துவிடாதே"

டடெட்லா:"பயப்படாதே கசேசு, நானொன்றும் அவ்வளவு முட்டாளல்லன். நான் நரேடியாகவே என மனவையிடம் கடைக்கப்போகின்றனே. அவள் நிச்சயம் எதுவும் நடந்திருந்தால் உண்மையினகைக் கபுறுவாளென்று நினகைக்கிறனே. என மகளை நினதை தால்தான் நடுஞ்சு வடுபிக்கிறது. அவளை என மகளில்லை என்று நினதை துப் பார்க்கவே முடியவில்லை. இந்தத் தோளிலும், மார்பிலும் போட்டு வளர்த்தவன். நான் உடனடியாகச் சிலைவதற்கு அவளும்பொரு காரணம். அவளுக்கு வங்கியிலொரு 'பிரஸ்ட்' கணக்கொன்று தொடங்க வேண்டும். அவளது எதிர்கால வாழ்க்கை எனக்கென்ன நடந்தாலும் பாதிக்கப்படக் கூடாது. என்ன நடந்தாலும் அவள் என்குழந்தை. அதிலெவ்வித மாற்றமுமில்லை."

இவ்விதம் கபுறிவிட்டுட்ட டடெட்லா சிறிது நேரம் அமர்த்தியாகவிருந்தான். இச்சமயம் கசேவன் தனக்குள் சிந்திக்கலானான். டடெட்லாவின் கபுற்றும், மகள் மீ தான கவலையும் அவன் மீ தான மதிப்பினை இன்னும் அதிகரிக்கவே செய்தது. இன்னும்பொருவனென்றால் இவ்விதமானதொரு சபுழலில், பொறுமையிழந்து யாருக்கோ பிறந்தவள்தானயென்று மகளை நிராகரித்துவிடக்கூடும். ஆனால் டடெட்லா அவ்விதம் நடந்துகொள்ளவில்லை. குழந்தையின் நல்லவிதமான எதிர்காலத்தடைப்பற்றித்தானே நினகைக்கின்றான். கவலையுறுகின்றான். இவனடைப்போல் எத்தனைபேரை இந்த உலகில் காணமுடியும்? உண்மையிலயே அந்தக் குழந்தையின் தந்தை அவனில்லையென்றால் கூட, அந்தக் குழந்தை என்ன பாவம் செய்தது. அந்தக் குழந்தையின் மீ தான அவனது பாசம், உறவும் மிகவும் வலிமமைக கதனென்று அவன் அச்சமயம் தனக்குள் உணர்ந்தான்.

girinav@gmail.com